

РЕШЕНИЕ

№ 6671

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 02.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **5911** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 27 от Закона за общинската собственост /ЗОБС/.
Образувано е по жалбата на Г. И. К., Е. К. М., В. К. М., Ц. Г. Т., Г. Г. Д. и З. Г. Б. чрез адв. А. К. против заповед № СОА22-РД40-65/19.05.2022 г. на кмета на Столична община, с която на основание чл. 25, ал. 2 във връзка с чл. 21, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗОБС се отчуждава поземлен имот с идентификатор 68134.4092.3705 (застроен), с площ 1 784 кв.м., ведно с находящата се в имота сграда с идентификатор 68134.4092.3705.1 по КККР, одобрени със заповед №РД-18-35/09.06.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК, попадащ в улична регулация и в обхвата на обект: “Изграждане на [улица]от [улица]до връзката с бул. „Ц. шосе ([улица]), район „М.“, [населено място], съгласно влязъл в сила регулационен план на м. „Трамвайно трасе от гара Искър до[жк], одобрен със заповед № РД-50-467/28.07.1986 г. на Главния архитект на С. и И. на м. „К.“, одобрено с решение № 819 по протокол № 66/06.12.2018 г. на СОС, предвиждащ изграждане на обект - публична общинска собственост и е определена стойността на паричното обезщетение. Обосновават се съображения за нищожност, поради липса на материална компетентност, предвид наличието на преходно отчуждаване на имота, заповедта за което не е обезсилена с влязъл в сила акт към започване на производството, приключило с издаване на оспорената заповед. Посочва се също така, че определеното с оспорената заповед обезщетение е в занижен размер спрямо обезщетението, определено с влязло в сила съдебно решение по преходно отчуждително производство от 2010 г. Алтернативно,

са изтъкнати и доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради съществено нарушение на процесуалните правила и противоречие с материално правните разпоредби. Оспорва се и релевантния период за определяне на размера на паричното обезщетение, като се твърди че всъщност отчуждаването е станало със заповед № РД-40-2/28.01.2010 г. на кмета на Столична община. Обосновават се съображения, че размерът на обезщетението не съответства на действителната пазарна стойност на имота. В нарушение на закона, според оспорващите не е определено равностойно обезщетение за находящата се в имота постройка и подобрения, като е прието, че същите са незаконни. Сочи се и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и по конкретно чл. 26, чл. 35 и чл. 36 от АПК. Не на последно място се изтъква и отклонение от целта на закона. Подробни съображения за незаконосъобразност са изложени и в депозираните по делото писмени бележки. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание, пълномощникът на оспорващите изразява становище за нищожност, алтернативно за незаконосъобразност на оспорената заповед. Излага доводи, че предвид липсата на разлика в мероприятиято, за което се отчуждава имота, то представянето на нова оценка, различна от тази, определена в отчуждителното производство от 2010 г. нарушава силата на пресъдено нещо и принципа за стабилитет на съдебните актове. Сочи се и нарушение на чл. 1, протокол 1 към ЕКПЧ. Претендира разноски съобразно списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът - Кмета на Столична община, чрез процесуалните си представители изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди оспорената заповед. Излага доводи, че визираната от пълномощника на оспорващите заповед от 2010 г. е обезсилена по реда на чл. 29, ал. 7 и ал. 8 от ЗОБС, поради което и процедурата, по която е издадена оспорената заповед е изцяло нова. Изтъква липсата на доказателства за действително отклонение от установения правов ред при издаване на оспорената заповед и за нарушение на ЕКПЧ и чл. 17 от Конституцията на Република България. Подробни съображения в тази насока излага в депозираните по делото писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази приложимите правни норми, намира жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна-адресати на оспорения индивидуален административен акт, в рамките на преклузивния срок по чл. 27, ал. 1 от ЗОБС.

Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Приетите като доказателство по делото нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит на основание възстановено право на собственост по ЗСПЗЗ и наследство № 161, том СХХ, дело 26638, вх.рег. №42435/05.10.2009 г. на СВ /1995 г. и Удостоверение за наследници легитимират оспорващите като съсобственици на поземлен имот пл. № 3705 с площ 1790 кв.м. до кв. 12 по плана на [населено място], м. „Трамвайно трасе от гара Искър до[жк]. Видно от скица на поземлен имот № 15-1204493-05.11.2021 г. имотът е нанесен в КККР, одобрени със заповед № РД-18-35/09.06.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК с идентификатор

68134.4092.3705 с площ 1784 кв.м. с начин на трайно ползване: за друг вид застрояване. Посочено е, че в имота попада сграда с идентификатор 68134.4092.3705.1 със застроена площ 22 кв.м., брой етажи 1, предназначение: друг вид производствена, складова, инфраструктурна сграда.

С оспорената в настоящото производство заповед, кметът на Столична община, на основание чл. 25, ал. 2 във връзка с чл. 21 и чл. 25, ал. 1 от ЗОБС е наредил отчуждаването на поземлен имот с идентификатор 68134.4092.3705 (застроен), с площ с площ 1784, ведно с находящата се в имота сграда с идентификатор 68134.4092.3705.1 и е определил общ размер на паричното обезщетение за отчуждавания недвижим имот в размер на 249 378.96 лв., от които за ПИ с идентификатор 68134.4092.3705 -241 767.68 лв. и за изградените подобрения в имота - 7 611.28 лв., разпределени съобразно квотите на собственост както следва: Г. И. К. - 1/8 ид.ч. - 62 344.74 лв.; Е. К. М. - 1/8 ид.ч. - 31 172.37 лв.; В. К. М. - 1/8 ид.ч. - 31 172.37 лв.; Ц. Г. Т. - 1/6 ид.ч. - 41 563.16 лв.; Г. Г. Д. - 1/6 ид.ч. - 41 563.16 лв. и З. Г. Б. - 1/6 ид.ч. - 41 563.16 лв. В заповедта не е определено обезщетение за находящата се в имота сграда с идентификатор 68134.4092.3705.1. Същото е мотивирано с липсата на строителни книжа и липсата на хипотезата на търпимост по § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ и на § 127, ал. 1 от ПЗР към ЗИД на ЗУТ, доколкото сградата е изградена след 2009 г.

Размерът на паричното обезщетение за недвижимия имот, посочен в оспорената заповед, е определен въз основа на Експертна оценка, изготвена от лицензиран оценител, възложена с писмо изх. № СИС21-ПП00-5/16.12.2021 г. Пазарната стойност на отчуждавания имот по експертната оценка е определена на основание чл. 22, ал. 8 от ЗОБС, предвид липсата на урегулиране за застрояване с предходен подробен устройствен план. Като основание за стартиране на отчуждителното производство е посочен действащ ПРЗ на м. „Трамвайно трасе от гара Искър до[жк], одобрен със заповед № РД-50-467/28.07.1986 г. на Главния архитект на С. и И. на м. „К.“, одобрено с решение № 819 по протокол № 66/06.12.2018 г. на СОС, ИПРЗ, одобрено със заповед № РД-09-50-432/18.04.2007 на главния архитект на С., действащ регулационен план на НПЗ „И.“ - подзона „Г.“, одобрен със заповед № РД-09-156А/20.04.1983 г. на главния архитект на С., ИПРЗ, одобрено със заповед №РД-09-50-526/15.05.2006 г. на главния архитект на С., заповед № РД-09-50-176/11.02.2008 г. на главния архитект на С. за поправка на ОФГ. По този план имот с идентификатор 68134.4092.3705 попада в част от „Резервен терен за комуникации“ и [улица], от О.Т.628 до О.Т.629, от О.Т. 628Б до О.Т. 630. Посочено е, че за имота няма предходна регулация. Съгласно изменение на ОУП на СО, прието с решение № 960/16.12.2009 г. на Министерския съвет и приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО, поземлен имот с идентификатор 68134.4092.3705 попада в устройствена зона за Терени за транспортна инфраструктура (Тти).

Отчетените основни критерии по ЗОБС за подбор на аналози са следните: по действащия регулационен план на Трамвайно трасе от гара Искър до ж.к. М. имотът попада в улица. За имота няма предходна регулация. Към момента имотът се ползва за паркинг. Изискани са данни за сделки, предмет на които са имоти, попадащи в устройствени зони от категория: Терени за бази на градското стопанство и техническата инфраструктура - терени за транспортна инфраструктура (Тти), без параметри на застрояване, Терени за озеленяване - зона за градски паркове и градини (Зп), без параметри на застрояване, терени за озеленяване на улици, реки, дерета, открити канали и сервитути - (Тзв), без параметри на застрояване. От Агенцията по

вписванията е предоставена информация за вписвания на 8000 сделки с поземлени имоти за периода 16.12.2020 г. до 16.12.2021 г. От тях са селектирани 28 броя нотариални актове и договори за прехвърляне право на собственост, като от тях четири сделки са приети за аналози, съобразно законовите критерии. Въз основа на тях е определена следна цена за един кв.м. в размер на 135.52 лв. По отношение на изградената в имота сграда, за година на построяване е приета 2008 г. и е определен размер на равностойно парично обезщетение - 9 527.57 лв. В експертната оценка е определен размер на паричното обезщетение и по отношение на изградения паркинг - 5 798.00 лв. и изградената ограда - 1813.28 лв.

По делото е изслушано заключение от съдебно-техническа експертиза, от което се установяват следните релевантни за спора факти и обстоятелства: за района в който попада имот с идентификатор 68134.4092.3705 (застроен) има одобрени следните регулационни планове:

- ПР на м. „НПЗ И. - подзона „Г.“, одобрен със заповед № РД-50-09-156А/20.04.-1983 г., съгласно който имотът попада в частично в обхвата на плана, като отреждането му е за улична регулация. Частта от имота, която е извън обхвата на плана е неурегулирана.

- ПУП, одобрен със заповед № РД-50-09-467/28.07.1986 г. на главния архитект на С.. В този план имотът е отразен с пл. № 3705, като отреждането му е за улична регулация на новопредвидения [улица].

- КККР е одобрена със заповед № РД-18-35/09.06.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК.

- Съгласно ОУП на [населено място], приет с решение №697 по протокол №51/19.11.2009 г. и решение № 960/16.12.2009 г. на министерския съвет имотът попада в устройствена зона „Тти“ (терени за транспортна инфраструктура – улици, пътища, летища), която е без параметри на застрояване.

- Съгласно границите на зони, приети с решение № 2 по протокол № 44 от 08.06.1998 г. имотът попада в IV-та ценова зона.

При изготвяне на заключението вещото лице е използвало като аналози четирите сделки, послужили за изготвяне на Експертната оценка. Заедно с тях е използвало и договор № СОА210ДГ61-26/17.06.2021 г. за имоти на територията на район „М.“ и представеното от пълномощника на ответника и прието като доказателство по делото Постановление за възлагане на недвижим имот за имоти, находящи се в ж.к. Л., като е приело, че описаните в тях имоти отговарят на изискванията на ЗОБС. Въз основа на това вещото лице е определило размер на дължимото се парично обезщетение за отчуждения имот с идентификатор 68134.4092.3705 с площ 1784 кв.м. в размер на 213 027.44 кв.м. (119.41 лв. за един кв.м.). Определената от вещото лице стойност на паркинга след овехтяване е 7758.56 лв., а на оградата - 1859.69 лв. В отговор на поставени от страна на пълномощника на оспорващите въпроси, вещото лице е посочило, че общественото мероприятие, за което имотът е отчужден през 2010 г. не е отпаднало, както и че предвидения по регулационния план инфраструктурен обект преминава през имота на оспорващите.

По делото са приети като доказателство: заповед № РД-40-2/28.01.2010 г., издадена от кмета на Столична община за отчуждаване на поземлен имот № 3705, кв. 12, м. „Продължение на Трамвай № 4-Гара Искър“ за реализацията на обект „Пробив на [улица]от [улица]до [улица], съгласно влязъл в сила ПУП. С тази заповед е определено парично обезщетение в размер на 728 194 лв. Заповедта е оспорена по

съдебно ред. Постановено е решение № 986/16.04.2010 г. по адм. д. № 1552/2010 г. по описа на Административен съд София-град, с което е изменена оспорената заповед в частта ѝ относно размера на равностойното парично обезщетение, като е определено парично обезщетение в размер на 844 206 лв. Решението е влязло в сила на 16.04.2010 г.

Приложена е и заповед № СОА21-РД43-16/15.05.2021 г., издадена от кмета на Столична община, с която на основание чл. 29, ал. 8 от ЗОБС във връзка с §23, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗОБС е обявена за обезсилена заповед № РД-40-2/28.01.2010 г. на кмета на Столична община. Заповедта е оспорена по съдебен ред. Служебно известно е, че е постановено решение № 5579/06.10.2021 г. по адм. д. № 5959/2021 г. по описа на Административен съд София- град, с което е отхвърлено оспорването. Това решение е оставено в сила с решение № 2266/10.03.2022 г., постановено по адм. дело № 12395/2021 г. по описа на Върховния административен съд.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Административното производство се е развило по реда на Глава III от ЗОБС. С оспорената заповед, кметът на Столична община е упражнил правомощието по чл. 25, ал. 2 от ЗОБС да издаде заповед за отчуждаване на недвижим имот във връзка с реализацията на обект-публична общинска собственост, съгласно одобрен и влязъл в сила ПУП. Същата е подробно мотивирана, като съобразно разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗОБС са посочени основанията за отчуждаване, предназначението, видът, местонахождението, размерът на имота, размерът на обезщетението, търговската банка, в която се внася обезщетението, и датата, след която започва изплащане на обезщетението по сметката на правоимащите. В тази връзка като неоснователни следва да се отхвърлят доводите за нищожност, поради липсата материална компетентност, предвид наличието на предходно отчуждаване на имота, заповедта за което не е обезсилена с влязъл в сила акт към започване на производството, приключило с издаване на оспорената заповед. Действително, видно от хронологията на издадените актове, административното производство е започнало с издаването на възлагателно писмо изх. № СИС21-ПП00-5/16.12.2021 г. на кмета на Столична община. Към този момент вече е издадена заповед № СОА21-РД43-16/15.05.2021 г. на кмета на Столична община, с която на основание чл. 29, ал. 8 от ЗОБС във връзка с §23, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗОБС е обявена за обезсилена заповед № РД-40-2/28.01.2010 г. на кмета на Столична община. Тази заповед е влязла в сила на 10.03.2022 г., когато е постановено решение № 2266/10.03.2022 г. по адм. дело № 12395/2021 г. по описа на Върховния административен съд, с което е оставено в сила решение № 5579/06.10.2021 г. по адм. д. № 5959/2021 г. по описа на Административен съд София- град. Следователно, към момента на издаване на оспорената заповед на 09.05.2022 г. вече са били заличени всички извършени до момента административни действия и актове по проведеното предходно отчуждително производство, поради което и кметът на Столична община е разполагал с компетентност, както по време, така и по място да издаде заповед за отчуждаване. За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че в съдебната теория и практика са налице разнопосочни виждания относно необходимостта от издаване на нарочен акт по чл. 29, ал. 8 от ЗОБС или обезсилването на предходния акт за отчуждаване настъпва *ex lege* с изтичане на определения в закона срок.

Противно на изложеното в жалбата, в хода на административното

производство по издаване на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Оценката на отчуждаваната част от имота е изготвена от независим лицензиран оценител на недвижими имоти, притежаващ сертификати за оценителска правоспособност от КНОБ за недвижими имоти, въз основа на възлагателно писмо № СИС16-ПП00-5/16.12.2021 г. от кмета на Столична община, съгласно чл. 22, ал. 3 от ЗОБС и договор за възлагане на оценката. Оценката е изготвена на 02.03.2022 г., т.е. при спазване на тримесечния срок преди издаването на заповедта за отчуждаване по чл. 22, ал.1 от ЗОБС. Изготвено е обявление за уведомяване на собствениците на поземлени имоти-частна собственост, публикувано на интернет страницата на Столична община, в сградата на общинската администрация и в два централни ежедневника.

Неоснователни са доводите за допуснатото нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК. В хода на административното производство са събрани и оценени всички относими доказателства, въз основа на които са обосновани доводи за наличието на материално правните предпоставки за издаване на оспорения административен акт. Противно на твърденията на оспорващите правилно е установено наличието на влязъл в сила ПУП по чл. 21, ал. 1 от ЗОБС предвиждащ изграждането на обект-публична общинска собственост. По делото е категорично установено, че действащият ЗРП на м. „Трамвайно трасе от гара Искър до[жк]е одобрен със заповед № РД-50-467/28.07.1986 г. на Главния архитект на С. и И. на м. „К.“, одобрено с решение № 819 по протокол № 66/06.12.2018 г. на СОС. По този план имот с идентификатор 68134.4092.3705 попада в част от „Резервен терен за комуникации“ и [улица], от О.Т.628 до О.Т.629, от О.Т. 628Б до О.Т. 630. В тази насока е приетото по делото заключение от съдебно-техническа експертиза.

Спорният по делото въпрос, който определя пределите на съдебния контрол и обуславя законосъобразността на оспорения акт е свързан с размера на определеното обезщетение за отчуждения имот.

Законодателно въведените в чл. 22 от ЗОБС критерии при определяне на равностойното парично обезщетение държат сметка за предназначението на отчуждаваните имоти по ЗОБС преди влизане в сила на подробния устройствен план и пазарните цени на имоти със сходни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания имот /ал. 5/. Съобразно съдържашката се в § 1, т. 2 от ДР на ЗОБС легална дефиниция "Пазарни цени на имоти със сходни характеристики" са осреднените цени от всички сделки с имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот, които имат еднакво конкретно или преобладаващо предназначение, притежават еднакъв характер на застрояване със същите или близки показатели на устройство и застрояване и/или установен начин на трайно ползване с отчуждавания имот, за: покупко-продажба, замяна, учредяване

на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки между физически и/или юридически лица, по които поне една от страните е търговец, сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота.

Одобрената с оспорената заповед Експертна оценка е изготвена въз основа на основните критерии по ЗОБС за избор на аналози, като е отчетено предназначението на имота, характера на предвиденото застрояване, както и ценовата зона, в която същият попада, които са съпоставени с показателите на имотите, предмет на сделките, вписани в Агенцията по вписванията през релевантния период и отговарящи на заложените в закона критерии. Липсата на предходно урегулиране на имота за застрояване с предходен устройствен план е наложила определянето на дължимото се обезщетение по правилото на чл. 22, ал. 8 от ЗОБС. Този извод е потвърден и от заключението на вещното лице по приетата по делото съдебно-техническа експертиза.

Съгласно ал. 8 от чл. 22 от ЗОБС, размерът на равностойното парично обезщетение за поземлени имоти, включени в обхвата на урбанизирана територия съобразно действащия общ устройствен план, които не са урегулирани за застрояване с предходен подробен устройствен план, се определя като за имоти без предвидено застрояване и се съобразява с установения траен начин на фактическото им ползване. В случая е налице именно визираната хипотеза на чл. 22, ал. 8 от ЗОБС. По делото не спорно, че действащият ПУП, одобрен със заповед № РД-50-09-467/28.07.1986 г. на главния архитект на С. е първи за процесния имот, поради което и размерът на равностойното парично обезщетение следва да бъде определено като за имот без предвидено застрояване и съобразено с трайния начин на фактическото му ползване, което в конкретния случай не е спорно, че е паркинг. Именно съобразно тези правила е извършен подбор и на имотите предмет на сделките използвани за аналози при изготвяне на Експертната оценка. Въз основа на тях е определен общ размер на дължимото се парично обезщетение за отчуждаването на имот с идентификатор 68134.4092.3705 - 241 767.68 лв. (135.52 лв. за един кв.м.). Използвайки същите четири сделки като пазарни аналози, ведно с други две приети като доказателство по делото, а именно: договор № СОА210ДГ61-26/17.06.2021 г. за имоти на територията на район „М.“ Постановление за възлагане на недвижим имот за имоти, находящи се в ж.к. Л.“, вещното лице е определило общ

размер на дължимото се парично обезщетение за отчуждавания имот с идентификатор 68134.4092.3705 с площ 1784 кв.м. - 213 027.44 кв.м. (119.41 лв. за един кв.м.).

С оглед забраната за влошаване на положението на оспорващия равностойното парично обезщетение за отчуждаването на имот с идентификатор 68134.4092.3705 следва да бъде определено в размер, определен от кмета на Столична община в оспорената заповед, а именно: 241 767.68 лв.

По отношение на размера на паричното обезщетение за изградените в имота сграда и подобрения, настоящият съдебен състав намира следното: Съобразно установените в закона правила, размерът на паричното обезщетение при отчуждаване по ЗОБС се определя въз основа на стойността на недвижимия имот, изградените в него законни строежи и подобренията, изградени от собственика на имота. Съгласно чл. 22, ал. 13 от ЗОБС, след влизане в сила на подробния устройствен план законните строежи и другите подобрения, извършени от собственика на имота при условията и по реда на чл. 49 от Закона за устройство на територията, се заплащат с по-малката стойност от стойността на направените разходи.

По делото липсват доказателства относно законността на изградената в имота сграда. С оглед на това, претендираното от оспорващите увеличение на размера на паричното обезщетение със стойността на находящата се в имота сграда не следва да бъде уважено.

Стойността на изградените в имота ограда и паркинг, съобразно Експертната оценка е 7 611.28 лв., формирано въз основа на пазарната цена на паркинга (1784 кв.м.) - 5798.00 лв. и пазарната стойност на оградата (80.59 м.) – 1813.28 лв.

Заключението на вещото лице в тази насока е както следва: стойност на паркинга след овехтяване - 7758.56 лв. и на оградата - 1859.69 лв., или общо --9618.26 лв.

Оценката на имота, предмет на отчуждаването, е елемент от материалната законосъобразност на административния акт, тъй като обуславя фактическите основания, представляващи материално-правните предпоставки за издаване на административния акт в частта относно размера на обезщетението. Несъответствието между оценката, определена в административното производство за подобренията и размера на обезщетението за тях, установен по делото води до извода за материалноправна незаконосъобразност на оспорената заповед в частта ѝ, с която е определен размера на дължимото се обезщетение за подобренията в имота. Това налага същата да бъде изменена в частта относно определения размер на дължимото се парично обезщетение и по

– конкретно паричното обезщетение за подобренията в имота, като същото се увеличи съобразно размера определен от вещото лице - 9618.26 лв.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да бъде осъден да възстанови направените от оспорващия разноски в съдебното производство, като размерът им следва да бъде съобразен с размера на уважената част.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 27, ал. 6 от ЗОБС

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ заповед № СОА22-РД40-65/19.05.2022 г. на кмета на Столична община, в частта ѝ, с която е определен размера на паричното обезщетение за отчужден поземлен имот с идентификатор 68134.4092.3705 (застроен), ведно с подобренията в него, като определя обезщетение в размер на 251 385.94 лв. разпределено между Г. И. К., Е. К. М., В. К. М., Ц. Г. Т., Г. Г. Д. и З. Г. Б. съобразно квотите на собственост както следва:

1. Г. И. К. - 1/4 ид.ч. - 62 846.49 лв.
2. Е. К. М. - 1/8 ид.ч.- 31 423.24 лв.
3. В. К. М. -1/8 ид.ч.- 31 423.24 лв.
4. Ц. Г. Т. -1/6 ид.ч.- 41 897.66 лв.
5. Г. Г. Д. -1/6 ид.ч.- 41 897.66 лв.
6. З. Г. Б. -1/6 ид.ч.- 41 897.66 лв.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Г. И. К., Е. К. М., В. К. М., Ц. Г. Т., Г. Г. Д. и З. Г. Б. разноски по делото в размер на 672.98 (сто и петдесет) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: